

จงมีชัยชนะเหนือการสูญเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์และการมีความคิดที่ไร้ประโยชน์

มาพบปะกันและกันและคิดเกี่ยวกับว่าลูกจะสามารถประสานชั้นสการให้สอดคล้องกลมกลืนกันได้อย่างไร

วันนี้ บัพดาตาได้เห็นลูกๆที่แสนหวานที่สุดและน่ารักที่สุดของท่านในทุกหนแห่ง ทุกคนต่างส่งความรักถึงมาด้วยความรักมากมาย พวกเขามีความรักมากมายต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น ความรักจากพระเจ้านี้จะได้รับเพียงในเวลานี้เท่านั้น ลูกแต่ละคนต่างหลอมละลายหายไปในช่วงแห่งความรักนี้ พ่อก็ให้การตอบรับความรักของลูกทุกคนด้วยความรักเช่นกัน ว่า ลูกๆ! ว่า! ไม่ว่าจะทำอยู่เบื้องหน้าพ่อด้วยตัวเองหรืออยู่ห่างไกลออกไป ลูกแต่ละคนก็หลอมรวมอยู่ในหัวใจของพ่อ บทเพลงที่ว่า "จะมีใครที่จะรักฉันได้มากมายถึงเพียงนี้?" กำลังบรรเลงอยู่ในหัวใจของลูกแต่ละคน ความรักด้วยสำนึกเป็นดวงวิญญาณระหว่างพ่อและลูกๆนั้นทำให้ลูกแต่ละคนละวางจากร่างกายและเป็นที่รักของพ่อ มีเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกๆจะได้รับความรักนี้ ความรักนี้กำลังทำให้ลูกๆเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากสิ่งที่ลูกเคยเป็น ความรักนี้ได้รับเพียงในชาติเกิดเดิวนั้นเท่านั้น เมื่อได้เห็นความรักของลูกๆ พ่อก็หลอมรวมอยู่ในความรักที่มีต่อลูกๆด้วยเช่นกัน

ในวันนี้ บัพดาตาดูเห็นเส้นแห่งโชคสามเส้นบนหน้าผากของลูกแต่ละคน เส้นแรกคือโชคแห่งมรดกที่ได้รับจากรูปของพ่อ เส้นที่สองคือโชคแห่งคำสอนอันสูงส่งที่ได้รับจากรูปของครู และเส้นที่สามคือโชคแห่งพรที่ได้รับจากรูปของซัดกูรู หน้าผากของลูกแต่ละคนกำลังเปล่งประกายด้วยโชคทั้งสามประเภทนี้ บัพดาตารู้สึกยินดีที่ได้เห็นลูกๆผู้มีโชคของท่านเช่นกัน ไม่ว่าลูกๆจะนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านโดยตรงหรืออยู่ห่างไกลออกไป ลูกๆก็อยู่ใกล้ชิดกับหัวใจของท่าน ความรักเช่นนี้ระหว่างลูกๆกับพ่อจะได้รับเพียงในช่วงเวลานี้เท่านั้นตลอดทั้งวงจร และลูกๆยังให้ประสบการณ์ของความรักนี้กับผู้อื่นด้วย ในเวลานี้ผู้คนคิดว่าลูกดวงวิญญาณบราห์มินได้พบบางสิ่งบางอย่าง และสิ่งที่ลูกได้รับนั้นก็เริ่มปรากฏชัดเจนแก่พวกเขามากขึ้นเรื่อยๆ พ่อเห็นวาระงานฉลองครบรอบ 75 ปี (Platinum Jubilee) ได้สร้างแรงสั่นสะเทือนและส่งผลกระทบอันยิ่งใหญ่ไปทั่วทุกหนแห่ง ลูกๆได้รับใช้ด้วยหัวใจและได้วางแผนสำหรับอนาคตด้วย บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง: ว่า ลูกๆ! ว่า! ตลอดระยะเวลา 75 ปีที่ผ่านมา ที่ลูกๆได้ทำทุกสิ่งด้วยความเพียรพยายามของตนเอง โดยการเป็นอิสระจากอุปสรรคและทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากอุปสรรคด้วย ลูกๆจึงมาถึงจุดนี้ได้ เวลานี้พ่อต้องการสิ่งใดจากลูกๆ? พ่อมีความหวังอยู่เสมอว่าลูกแต่ละคนจะกลับมาทักทายกับพ่อ เช่นเดียวกับที่พ่อบราห์มามีชัยชนะ ในท่านเองเดียวกัน ขอให้ลูกทุกคนมีชัยชนะอยู่เสมอเช่นกัน พ่อบราห์มาทำสิ่งใดสำหรับสิ่งนี้? ทำตามพ่อ! ดังนั้น ในขณะที่ก้าวไปในทุกๆย่างก้าว ลูกทุกคนต้องสำรวจตรวจสอบตนเองก่อนเสมอว่า พ่อบราห์มาได้ทำสิ่งนี้หรือไม่? แม้จะรู้ว่าลูกคนใดคนหนึ่งอ่อนแอในความพยายามและในงานรับใช้ของเขา แต่ท่านก็ยังมีความรู้สึกเมตตาและความปรารถนาดีที่จะให้คุณประโยชน์ต่อผู้ที่อ่อนแอขึ้นมากยิ่งขึ้นไปอีก บัพดาตาพูดกับลูกๆทุกคนว่า: ในท่านเองเดียวกัน จงมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และมีความปรารถนาดี และด้วยสายตาของความเมตตาและความปรารถนาดีที่จะให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น จงให้ความร่วมมือกับพี่น้องชายหญิงแต่ละคนในครอบครัวของลูก บัพดาตาได้บอกกับลูกๆไว้ก่อนหน้านี้แล้วว่า ในวิชาของความรักนั้น ลูกทุกคนต่างสอบผ่านตามความสามารถของตน เป็นเพราะความรักนี้ที่ทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า เมื่อเห็นความรักของลูกๆ พ่อก็พอใจ

เพราะในวิชาของความรักนี้เป็นแรงผลักดันให้ลูกแต่ละคนก้าวหน้าไปเรื่อยๆตามลำดับกันไป เวลาที่บรรดาต้องการให้มีการสังเวद्यด้วยความรัก ลูกมีความรักต่อพ่อ แล้วลูกจะทำการสังเวद्यสิ่งใด? แนนอนว่าลูกเข้าใจสิ่งที่บรรดาต้องการ ลูกเข้าใจในสิ่งที่บรรดาต้องการใช้ไหม? พยักหน้าตอบรับสิ! ลูกเข้าใจใช้ไหม? ถ้าเป็นเช่นนั้น ลูกมีความกล้าหาญที่จะทำสิ่งนั้นไหม? ถ้าลูกมีความกล้าหาญ ก็ยกมือขึ้น! ลูกมีความกล้าหาญไหม? อัจชะ เมื่อลูกมีความกล้าหาญ พ่อก็จะให้ความช่วยเหลือเสมอ

จากผลลัพธ์ที่บรรดาได้เห็นมาจนถึงตอนนี้ ในแง่ของความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ แม้แต่ความคิดที่ไร้ประโยชน์ก็เป็นเมล็ดของความไม่บริสุทธิ์ บรรดาเห็นว่าลูกส่วนใหญ่ยังคงมีชั้นสการของการมีความคิดที่ไร้ประโยชน์อยู่ สิ่งหนึ่งคือความคิดที่ไร้ประโยชน์ และอีกสิ่งหนึ่งคือการสูญเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ แม้กระทั่งในตอนนี้นี่ก็ยังคงปรากฏให้เห็นในลูกส่วนใหญ่ พื้นฐานของความคิดที่ไร้ประโยชน์คือจิตใจของลูก ซึ่งไม่ปล่อยให้ลูกบรรลุถึงมานมานาบาฟ บรรดาได้ส่งสัญญาณนี้ให้แก่ลูกมานานแล้ววว่า: สิ่งใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นมันจะเกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด ในแง่ของสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใดนั้น บรรดาเห็นว่าลูกส่วนใหญ่มีชั้นสการของการมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ พ่อบราห์มาหมีชี้ชนะเหนือความคิดที่ไร้ประโยชน์และการสูญเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ของท่านได้ ท่านบรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม (คาร์มาทิต) ดังนั้นลูกต้องทำตามพ่อ

บรรดาเห็นว่าจิตใจของลูกคือสิ่งสร้างของลูก ลูกคือผู้สร้างจิตใจของลูก และดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ควบคุมจิตใจของตนเอง ลูกแต่ละคนคือผู้เป็นนายที่มีพลังในการควบคุมและพลังในการปกครองเหนือจิตใจของตน แต่ถึงกระนั้น จิตใจของลูกก็ยังคงหลอกลวงลูกอยู่ มันคือสิ่งสร้างของลูกที่ลูกบอกว่า "มันเป็นของฉัน!" อย่างไรก็ตาม เนื่องจากไม่มีพลังในการควบคุมที่มากพอ มันจึงหลอกลวงลูกได้ มีคำกล่าวเปรียบเปรยเช่นกันว่า จิตใจนั้นเป็นดั่งม้า แต่ลูกมีบังเหียนแห่งศรัมภ์ ลูกมีบังเหียนเหล่านี้ใช้ไหม? หากจิตใจของลูกนำพาไปสู่สิ่งที่ไร้ประโยชน์เมื่อใด เพียงลูกดึงบังเหียนให้แน่นขึ้น ลูกก็จะสามารถขจัดความไม่บริสุทธิ์แม้เพียงเล็กน้อยของความคิดที่ไร้ประโยชน์ที่ยังคงหลงเหลืออยู่เหล่านั้นให้หมดสิ้นไปได้ จงเป็นนายของจิตใจของลูก เช่นเดียวกับที่พ่อบราห์มาตรวจสอบจิตใจของท่านในทุกๆวัน ในท่านเองเดียวกัน ขอให้ลูกตรวจสอบจิตใจของลูกในทุกๆวันและจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆ วันนั้น บรรดาต้องการให้ลูกจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้ ความคิดที่ไม่ดีนั้นมียุ่เล็กน้อย แต่ความคิดที่ไร้ประโยชน์นั้นมีมากกว่า และความคิดเหล่านี้เองที่คอยสุบกินเวลาของลูกไปเป็นอย่างมาก จงเป็นนายของจิตใจตนเองและทำให้จิตใจของลูกไม่วางเว้นอยู่เสมอจนไม่สามารถถูกดึงดูดไปยังสิ่งอื่นใดที่จะทำให้บังเหียนหย่อนยานลงได้ สิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? วันนั้น บรรดากำลั้มอบความคิดให้กับลูกทุกคน ให้จบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ลูกๆคนไหนที่รู้สึกว่าจะสามารถจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดได้และพร้อมที่จะจัดพิธีฉลองให้กับสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! อีกทั้งจงรักษาเวลาของลูกไม่ให้สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ลูกต้องประหยัดทั้งเวลาและความคิดของตนเอง เพราะบรรดากำลั้ตรวจดูซาร์ทของแต่ละคน บรรดาเห็นข้อบกพร่องนี้ในซาร์ทของลูกส่วนใหญ่ มีเพียงผู้ที่เป็นนายของจิตใจตนเองได้เท่านั้นที่จะกลายเป็นนายของโลกได้ เช่นเดียวกับที่พ่อบราห์มากลายเป็นผู้เอาชนะจิตใจตนเองและได้กลายเป็นนายของโลก ดังนั้นเวลานี้ท่านกำลังปลุกเรียกลูกทุกคน แม้แต่แอ็ดวานซ์ปาร์ตี่ก็กำลังปลุกเรียกลูก ได้มีการบอกลูกแล้วว่าแม้แต่แอ็ดวานซ์ปาร์ตี่ก็มาที่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนในเวลาดีสี่ และถามว่า "ประตูแห่งการหลุดพ้นจะเปิดเมื่อไร?" แล้วใครจะเป็นผู้เปิดประตูเหล่านี้? ลูกทุกคนกำลังจะเปิดประตูสู่การหลุดพ้นใช้ไหม? การที่ลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อมหมายถึงประตูสู่การหลุดพ้นจะเปิดออก เหล่าแอ็ดวานซ์ปาร์ตี่กำลังมีการสนทนาจากใจถึงใจกับบรรดาว่า "อีกนานแค่ไหน?" ดังนั้น พ่อจึงถามลูกว่า "อีกนานแค่ไหน?" แล้วควรจะให้คำตอบอย่างไร? ลูกผู้ที่นั่งอยู่แถวหน้า: อีกนานแค่ไหน? ลูกกำหนดวันเวลาสำหรับทุกงานใช้ไหม? แล้วลูกจะกำหนดวันสำหรับงานนี้เมื่อไหร่?

ฟอบราห์กำลังปลุกเรียกลูกผ่านรูปที่เป็นเทวดาของท่าน ลูกสามารถบอกวันที่กับบัปเตด้าได้ไหม? พุดลี! ลูกสามารถกำหนดวันที่ได้ไหม? ตอนนั้นวันที่ได้ถูกกำหนดแล้วหรือยัง? เหล่าพันดาวาสทั้งหลาย ยกมือขึ้น ลูกกำหนดวันที่กันแล้วหรือยัง? ลูกยังไม่ได้กำหนด! เพราะเหตุใด? ดีดีเคยกล่าวไว้ว่า "บัปเตด้า พวกเรามีความปรารถนาอย่างลึกซึ้งว่า: เราต้องกลับบ้าน เราต้องกลับบ้าน เราต้องกลับบ้าน" ดาดีเคยกล่าวไว้ว่า "เรามีความปรารถนาอันลึกซึ้งว่า เราต้องกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม (คาร์มาทิต) เราต้องกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม" ลูกทุกคนมีความรักต่อดีดีและดาดีใช่ไหม? ลูกมีความรักต่อทุกคน เพราะลูกทุกคนมีความรักต่อทุกดวงวิญญาณที่ได้จากไปสู่แอ็ดวานซ์ปาร์ตี้ ตอนนั้น จงตอบคำถามของพวกเขา ดังนั้นเวลานี้จึงมีการสนทนาจากใจถึงใจระหว่างลูกๆเองและเตรียมคำตอบนั้นไว้ ลูกจะทำสิ่งนี้ไหม?

วันนี้เป็นวันสำหรับดับเบิลฟอเรนเนอร์ได้มาพบปะใช่ไหม? ดังนั้น ลูกๆดับเบิลฟอเรนเนอร์ก็ต้องปรึกษาหารือกันในเรื่องนี้ในหมู่ลูกๆเองแล้วบอกวันที่แก่บ๊าบา ผู้ที่มาจากบาร์ดก็จะต้องปรึกษาหารือกันในเรื่องนี้และบอกบ๊าบาเช่นกัน ลูกมีคำตอบไหม? ใช่ พุดลี! พุดลี! ผู้ใดที่ต้องการจะพูดอะไร ให้ยกมือขึ้น (โมอีเนน จากนิวยอร์กพูดว่า: "บ๊าบา ท่านกำหนดวันที่เกิด แล้วพวกเราทุกคนก็พร้อมเสมอ") ไม่ ลูกนั้นแหละที่ต้องเป็นคนกำหนดวัน ลูกต้องพร้อมเสมอไม่ใช่หรือ? ถ้าฟอจะบอกว่า: จงจัดคิวในในวันคิวนี้ พร้อมเสมอไหม? ลูกพร้อมเสมอหรือยัง? ด้วยเหตุนี้บ๊าบาจึงกล่าวว่า: ลูกต้องบอกบ๊าบา (ดร.นิรมาลา กล่าว: "บ๊าบา ใช้เวลาพวกเราหนึ่งปี จนถึงวันคิวในปีหน้า") อัจชะ ลูกๆเห็นด้วยไหม? เธอขอเวลาหนึ่งปี ผู้ใดที่รู้สึกว่าการเวลาหนึ่งปี ยกมือขึ้น! ยกมือขึ้นสูงๆ! อัจชะ จดชื่อของผู้ที่ต้องการเวลาหนึ่งปีไว้ด้วย ดีแล้ว คนอื่นๆทั้งหมดกำลังยิ้ม พุดลี! (นิรแวร์ไบ: "เดี๋ยวนี้หรือไม่มีวันนั้นอีกแล้ว! มันต้องเกิดขึ้นในวันนี้และเดี๋ยวนี้") ดังนั้น จงปรบมือ! อัจชะ ดีมาก ตอนนั้น ในวินาทีนี้ แต่ละคนต้องให้คำมั่นสัญญากับตนเองในจิตใจของลูกว่า ลูกจะไม่ปล่อยให้ความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆเข้ามาในจิตใจของลูก สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ลูกกำลังพูดในขณะนี้ว่า "เดี๋ยวนี้หรือไม่มีวันนั้นอีกแล้ว" ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดลูกทุกคนก็กำลังให้คำมั่นสัญญากันใช่ไหมว่าจะไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือไม่เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์? ผู้ที่พร้อมสำหรับสิ่งนี้ ยกมือขึ้น! ลูกส่วนใหญ่ก็ยกมือขึ้น ผู้ที่รู้สึกว่าการสิ่งนี้ต้องใช้เวลายกมือขึ้น! ไม่มีใครเลย มีเพียงไม่กี่คนที่บอกว่าพวกเขาต้องการเวลาอีกสักเล็กน้อย มีเพียงไม่กี่คนที่เท่านั้นที่ยกมือขึ้น อัจชะ ในวันคิวนี้ ให้มีเพียงความคิดที่มุ่งมั่นเดี๋ยวนี้ สำหรับลูกส่วนใหญ่ทั้งหมดที่ได้ยกมือขึ้น ลูกทุกคนจะต้องทำการสละ และด้วยเหตุนี้ ในนามของลูกทุกคน เราจะร่วมกันตัดเด็กสำหรับความคิดที่มุ่งมั่นของลูกทุกคน ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? เด็กในวันนี้เป็นสัญลักษณ์ของความคิดที่มุ่งมั่นนี้ เพราะลูกๆทุกคน—และแม้กระทั่งผู้ที่ยังไม่มีความรู้—ก็ต้องการให้บางสิ่งเกิดขึ้นในตอนนั้น บางสิ่งควรเกิดขึ้นในตอนนั้น แต่พวกเขาไม่มีพลัง ซึ่งลูกๆมีพลังที่จะทำให้ความคิดของลูกเป็นจริง ลูกกำลังทำตามฟอใช่ไหม? การถือกำเนิดของฟอบราห์มาเกิดขึ้นด้วยความคิดที่มุ่งมั่นว่า "ฉันต้องทำสิ่งนี้!" ไม่ใช่ว่า "ฉันจะลองคิดดูก่อน ฉันควรทำหรือไม่ควรทำ?" แต่เป็น "ฉันต้องทำสิ่งนี้" ความคิดที่มุ่งมั่นเดี๋ยวนี้ได้สร้างอนาคตให้กับลูกๆมากมาย ฟอบราห์มาผู้เดียวรักษาความกล้าหาญไว้อย่างมากมาย ท่านได้รับส่วนแบ่งของท่านครึ่งหนึ่งและท่านได้สร้างไฟบุชายัญ ท่านสร้างบราห์มินแห่งยักยา และเวลานี้ดวงวิญญาณจากแผ่นดินนี้และจากต่างแดนก็ได้เดินทางมาถึงที่นี่แล้ว ก็เพราะความคิดเดียวที่มุ่งมั่นนั้นของฟอบราห์มา ดังนั้น ความคิดที่มุ่งมั่นนั้นจะไม่สามารถบรรลุผลอะไรได้หรือไม่? มีตัวอย่างนี้อยู่ตรงหน้าลูกแล้ว ลูกมีความคิดที่ดีมาก และความคิดเหล่านี้ก็ไปถึงฟอ แต่ขาดความมุ่งมั่น เมื่อสถานการณ์ใดๆเกิดขึ้นตรงหน้าลูก ความมุ่งมั่นนั้นก็จะลดลง ความมุ่งมั่นคือกุญแจสู่ความสำเร็จ

ดูสิ ผู้ที่มาจากเดลีมีความคิดที่มุ่งมั่นว่า "เราต้องทำสิ่งนี้" ดังนั้นมันจึงเกิดขึ้นจริงใช่ไหม? พวกเขาไม่ได้พูดว่า "เราจะขอคิดดูก่อน เราจะดูกันก่อน" แต่มันเป็นความคิดที่มุ่งมั่นของทุกคน ลูกสาวคนนั้นและลูกคนนี้ได้กลายมาเป็นเครื่องมือ แต่มันเป็นเพราะความร่วมมือของทุกคนและความคิดที่มุ่งมั่นของทุกคนที่

นำมาซึ่งความสำเร็จในทางปฏิบัติ ทุกคนต่างให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันและพวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาไม่ได้พูดว่า "ใช่" "ไม่ใช่" "ใช่" "ไม่ใช่" แต่พวกเขามีทิศทางที่มุ่งมั่น เพราะความมุ่งมั่นมีพลังมากถึงเพียงนี้ ไม่ว่าลูกจะเริ่มต้นทางใดก็ตาม ก่อนอื่นจงหวนเมล็ดของความคิดที่มุ่งมั่นลงไป แล้วเมล็ดนั้นจะต้องเกิดผลอย่างแน่นอน เวลา 75 ปี (90 ปีในปีนี้) ผ่านพ้นไปได้อย่างไร? ก็ด้วยการอยู่เป็นมิตรร่วมทางกับฟอברהมาและลูกๆ พร้อมด้วยความคิดที่มุ่งมั่นของพวกเขา ทำให้พวกเราเดินทางมาจนครบ 75 ปี พวกเขายังคงก้าวต่อไปข้างหน้าและทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น นี่คือวิธีที่เวลา 75 ปีได้เติมเต็มจนสมบูรณ์ วันนี้จึงมีความคิดที่ว่า “วันนี้ ฉันต้องจบสิ้นเวลาที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์และความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด” เมื่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์จบสิ้นลง สมบัติที่มีค่าของความคิดที่สูงส่งและมั่นคงอยู่เสมอจะแสดงความมหัศจรรย์ให้ปรากฏขึ้นมา

บัปตาดายินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ ลูกกำลังก้าวหน้าไปและให้ความใส่ใจเป็นอย่างดีในการทำงานรับใช้เป็นเวลาสองเท่า (ดับเบิลเซอร์วิส) อย่างไรก็ตาม บัปตาดาได้ให้สัญญาฉบับนี้อีกครั้งว่า: ลูกจะต้องทำการร้ายราของการประสานชั้นสการของลูกให้สอดคล้องกลมกลืนกัน อย่าคิดว่า “ศูนย์กำลังดำเนินไปได้ด้วยดี งานรับใช้ที่ดีก็กำลังเกิดขึ้น” อย่างไรก็ตาม เนื่องจากนี่คือครอบครัวเดียวกัน – เป็นครอบครัวของพระเจ้า ไม่ใช่ครอบครัวทางโลก แต่เป็นครอบครัวของพระเจ้า และครอบครัวของพระเจ้าหมายถึงการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกเมตตาที่จะให้คุณประโยชน์ต่อกันและกัน – จงมีความคิดเช่นนี้ต่อกันและกันว่า “พวกเราทุกคนจะก้าวเดินไปด้วยกัน ด้วยการเป็นมิตรร่วมทางของกันและกัน และเปิดประตูสู่การหลุดพ้นและกลับบ้านด้วยกัน” ด้วยเหตุนี้ในทุกๆ ศูนย์จะต้องมีบรรยากาศที่ทำให้ผู้คนจะไม่คิดว่าที่นี่มีคนอยู่ 8 หรือ 10 คน แต่ทำให้เขาคิดว่าทั้งสิบคนนี้เป็นหนึ่งเดียวกัน (เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน) ตอนนี้ ลูกแต่ละคนต้องมีความคิดในจิตใจสำหรับวันฉาติที่จะทำการร้ายราของการประสานชั้นสการของลูกให้สอดคล้องกลมกลืนกัน อย่าให้แม้แต่ดวงวิญญาณเดียวต้องรู้สึกห่างเหินจากใครเลย ขอให้ทุกคนรวมกันเป็นหนึ่งเดียว ในวันฉาตินี้ จงทำการร้ายราเพื่อประสานชั้นสการให้สอดคล้องกัน จงมีความคิดที่มุ่งมั่นในจิตใจของลูกว่า “อย่าให้มีใครแม้แต่คนเดียวที่มีความรู้สึกหนักหน่วงกับฉัน ขอให้ทุกคนเบาสบาย” เมื่อชั้นสการของลูกไม่สอดคล้องกลมกลืนกัน ก็จะมี ความหนักหน่วงขึ้น ฟอรู้สึกว่ ด้วยความคิดนี้ ลูกจะพร้อมที่จะเปิดประตูได้อย่างรวดเร็ว ตรวจสอบดูว่า: ไม่เพียงแต่จะต้องไม่มีใครขุ่นมัวไม่พอใจในตัวลูกเท่านั้น แต่จะต้องไม่มีใครรู้สึกหนักหน่วงในใจจิตเมื่ออยู่กับลูกด้วยซ้ำ สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? เป็นไปได้ไหม? ถ้าเป็นไปได้ ให้พยักหน้า! ถ้าเป็นไปได้ ยกมือขึ้น! แล้ววันฉาติปีนี้จะมีความงดงามตระการตายิ่งนัก

ดับเบิลฟอเรนเนอร์: บัปตาดาทำให้ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ปรากฏขึ้นในหัวใจของท่านทุกวัน เพราะเหตุใด? เหตุใดท่านจึงทำให้ลูกปรากฏขึ้น? เพราะดับเบิลฟอเรนเนอร์เหล่านี้ได้กลายเป็นเครื่องมือในการประกาศเกียรติคุณและเชิดชูชื่อเสียงของฟอไปทั่วทั้งโลก ผ่านทางสิ่งใด? เนื่องจากพวกเขาไม่ได้เป็นชาวบาร์ต พวกเขาเป็นชาวต่างชาติ และพวกเขาก็ได้สร้างโชคที่สูงส่งของตนเองขึ้นมา ดังนั้นทำไมพวกเขาจึงควรถูกละเลยล่ะ? แรงบันดาลใจนี้ได้แพร่กระจายออกไปอย่างดียิ่งในโปรแกรมเหล่านี้ในเดลี และด้วยเหตุนี้บัปตาดาจึงทำให้ลูกๆ ปรากฏตัวขึ้นในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ ลูกจะปลุกบาร์ตให้ตื่นขึ้น ลูกกำลังปลุกอยู่ และลูกจะเตรียมบุคคลสำคัญระดับวีไอพีเช่นนั้นในอนาคตด้วยผู้ที่ปลุกบาร์ตให้ตื่นขึ้น ประสพการณ์ของลูกต่างชาติจะปลุกผู้คนของบาร์ตให้ตื่นขึ้น บัปตาดาจำได้ว่าลูกเคยนำบุคคลสำคัญระดับวีไอพีมากมายมาที่นี่ในตอนแรกเริ่ม ลูกเคยจัดโปรแกรมต่างๆ แต่งานรับใช้เช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นแล้วในตอนนั้น จงเตรียมวีไอพีเช่นนั้นที่พร้อมจะแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขาบนเวที ตอนนี้มี การจัดโปรแกรมทางวัฒนธรรมมากขึ้น และลูกก็ได้แบ่งปันประสบการณ์เช่นกัน แต่มีเวลาน้อยเกินไป เวลา นี้ จงนำบุคคลสำคัญเช่นนั้นมา ผู้ซึ่งจะมาปลุกโชคให้แก่ผู้คนจากบาร์ต งานรับใช้ที่เกิดขึ้นในตอนนี้ของ

ชาวต่างชาติและชาวบารัตนั้นได้ส่งแรงสั่นสะเทือนอันยิ่งใหญ่และเกิดผลกระทบอันยิ่งใหญ่ เวลานี้ ขอให้ลูกทุกคนร่วมแรงร่วมใจกันและเพิ่มงานรับใช้เช่นนี้ต่อไป สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ ขอให้ลูกแต่ละคน ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในบารัตหรือจากต่างแดน ควรทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ความสมบูรณ์นั้นเปิดประตูสู่การหลุดพ้น อัจชะ

ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา หรือไม่ว่าจะนั่งอยู่ ณ ที่ใดก็ตาม ความสนใจของทุกคนล้วนพุ่งตรงไปที่มรุตัน ทุกคนกำลังมองเห็นบัพดาตา และลูกส่วนใหญ่ก็กำลังมองเห็นบัพดาตาเช่นกัน ถึงลูกทุกคนจากทุกหนแห่งที่อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ ถึงผู้ที่เพียรพยายามเป็นสองเท่าอย่างสม่ำเสมอ – ผู้ที่เพียรพยายามเป็นสองเท่าหมายถึงผู้ที่เพียรพยายามเพื่อความก้าวหน้าของตนเองและเพียรพยายามในการทำงานรับใช้ไปพร้อมๆกัน ถึงผู้ที่เพียรพยายามเป็นสองเท่าและผู้ที่มีความซาบซึ้งและความศรัทธาเป็นสองเท่า ถึงผู้ที่อยู่กับพ่ออยู่เสมอ ถึงผู้ที่มีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์และมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์ที่เปี่ยมด้วยความเมตตาอยู่เสมอ บัพดาตามอบความรักและความระลึกถึงจากหัวใจของท่านให้แก่ลูกทุกคน เป็นการส่วนตัวเจาะจงเป็นรายบุคคลตามรายชื่อของพวกเขา"

อย่างไรก็ตาม อย่าลืมสิ่งที่บาบาได้กล่าวไว้ในวันนี้เกี่ยวกับการจับสั่นความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด ถึงอย่างไรมันก็จะไปถึงบัพดาตาอยู่แล้ว บัพดาตาจะได้เห็นว่ามัลกุที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นมากมายเพียงใด และยังมีผู้ที่คอยเพิ่มความจริงจังและความกระตือรือร้นให้แก่กันและกันและทำให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า เมื่อมีใครบางคนทำสิ่งที่ผิด ลูกมักจะมีความคิดเกี่ยวกับความผิดพลาดของคณุนั้นอยู่ในจิตใจของลูกว่า "เขาทำอย่างนั้นอย่างนี้" จงจับสั่นความคิดเหล่านี้ทั้งหมด! ให้ความร่วมมือแก่พวกเขา มอบความรู้สึกที่สูงส่งของลูกให้แก่พวกเขา ด้วยการทำงานรับใช้เช่นนี้ ลูกต้องทำให้ทั้งชุมนุมเป็นชุมนุมของผู้ที่มีความคิดที่สูงส่ง ในศูนย์ใดก็ตามอย่าให้มีความรู้สึกอื่นใดที่มีต่อใครก็ตามในศูนย์เลย ให้มีเพียงความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์เท่านั้น ลูกต้องไหม? ดีมาก พร้อมกับคำแสดงความยินดี บัพดาตามอบความรักและความระลึกถึงจากหัวใจของท่านให้แก่ลูกๆ ทุกคนด้วย อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่เปี่ยมด้วยความเมตตา และได้รับอาณาจักรของโลกด้วยการทำงานรับใช้โดยไม่เห็นแก่ตัว ผู้ที่รับใช้ผู้อื่นอย่างไม่เห็นแก่ตัวจะต้องไม่คิดว่า: "ฉันได้ทำสิ่งต่างๆมากมายเหลือเกิน ดังนั้นฉันควรจะได้รับเกียรติหรือความเคารพจากสิ่งนั้นบ้าง" นั่นก็ถือว่าเป็นการรับในรูปแบบหนึ่งเช่นกัน หากลูกของผู้ประทานยังมีความคิดที่จะรับ พวกเขาก็จะไม่ใช่ผู้ประทานอีกต่อไป รูปแบบของการรับเช่นนั้นไม่เหมาะสมหรือคู่ควรกับการเป็นผู้ประทานเลย เมื่อความคิดนั้นจับสั่นลง ลูกก็จะได้รับสถานภาพของการเป็นจักรพรรดิโลก มีเพียงผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว ผู้ที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น ที่จะสามารถกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่เปี่ยมด้วยความเมตตาได้

คติพจน์: การกล่าวโทษผู้อื่นสำหรับความผิดพลาดของตนเอง ก็คือรูปแบบหนึ่งของการคิดถึงแต่เรื่องของผู้อื่น (ปาร์ชินตัน) เช่นกัน

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้เปิดเมฆรูปของผู้ประทานของลูก

ของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการเป็นลูกของผู้ประทาน และให้ความร่วมมือแก่ทุกคน จงร่วมมือกับทุกคนด้วยความปรารถนาดีอยู่เสมอ เพื่อแก้ไขงานที่เสียไป ชันสการ์ที่เสียไป หรืออารมณ์ที่เสียไปให้ถูกต้อง

“คนนี้พูดอย่างนี้หรือทำอย่างนี้” ในขณะที่เห็น ได้ยิน และเข้าใจสิ่งนี้ จงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงด้วย
คลังแห่งความร่วมมือของลูก และทำให้ดวงวิญญาณนั้นเต็มเปี่ยม นี่คือการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือ
สิ่งใด